

tige boligselskabers virksomhed, foreslås, at Boligselskabernes Landsbyggefond etablerer en regnskabskonsulenttjeneste med henblik på at gennemgå og vurdere almennyttige boligselskabers regnskaber. Selskaberne skal ifølge forslaget indsende de årlige regnskaber til landsbyggefonden foruden som hidtil til kommunalbestyrelsen. Endvidere foreslås, at landsbyggefonden hos selskaberne skal kunne indkræve alle nødvendige oplysninger til belysning af selskabernes og deres afdelingers økonomiske forhold. Hidtil har kun boligministeren rent formelt haft denne ret, selv om det har været antaget, at samme ret efter sagens natur måtte tilkomme kommunalbestyrelserne som tilsynsmyndighed. Det foreslås derfor samtidig præciseret i loven, at retten tilkommer såvel boligministeren som kommunerne. Landsbyggefondens konsulenttjeneste skal ikke træde i stedet for det offentlige tilsyn, men alene supplere dette til vejledning for selskaberne, ligesom der kan aftales nærmere om samarbejdet mellem konsulenttjenesten og kommunerne. Det må forventes, at konsulenttjenesten vil få en væsentlig præventiv virkning og medvirke til at begrænse landsbyggefondens risici ved den under nr. 3 og nr. 12 omtalte garantiordning.

Til nr. 7

Boligselskabernes Landsforening har i november 1983 til boligstyrelsen fremsendt en aftale mellem foreningen og en del kommuner i Københavns Amt, hvorefter det bl.a. ønskes, at der mellem selskaberne og kommunerne kan aftales en (begrænset) kommunal anvisningsret ved udlejningen af almennyttige lejligheder med henblik på at opfylde boligsociale formål.

Kommunernes opgaver ved udlejningen af almennyttige boliger har hidtil været begrænset til at påse, at selskaberne tilrettelægger overdragelsen af ledige lejligheder i overensstemmelse med de gældende regler herom. Hvis det skønnes nødvendigt, kan kommunalbestyrelsen dog træffe beslutning om, at overdragelsen skal godkendes i hvert enkelt tilfælde. Det må imidlertid erkendes, at det for nogle kommuner har været vanskeligt at få løst akut opståede boligsociale problemer i forbindelse med udlejningen af almennyttige boliger, hvorved bemærkes, at kun ganske enkelte kommuner selv ejer udlejningsboliger i større omfang. Selv om det også efter den nuværende ordning forudsættes, at de almennyttige selskaber ved udlejningen samarbejder med kommunernes sociale forvaltninger, er der alligevel forekommet tilfælde, hvor kommuner har haft vanskeligt ved at skaffe en passende bolig til boligsøgende, der enten var helt uden bolig,

eller som havde et presserende behov for en bedre og/eller billigere bolig. Det foreslås derfor, at kommunerne kan forlange indtil hver fjerde ledige lejlighed stillet til rådighed for sådanne påtrængende boligsociale formål. Det må ved anvendelsen af denne bestemmelse iagttages, at der – som ved udlejning i øvrigt af almennyttige boliger – sker en rimelig integration mellem forskellige befolkningsgrupper i de enkelte boligafdelinger. For at undgå, at anvisningsretten skal kunne indebære en merudgift for de pågældende afdelinger og deres beboere, foreslås tillige i overensstemmelse med den indgåede aftale, at kommunerne betaler boligafgiften fra det tidspunkt, en lejlighed – efter kommunens anmodning – er til rådighed, og indtil udlejning sker. Frafalder kommunen en anmodning om at råde over en lejlighed, betales dog kun indtil det tidspunkt, en opsigelse ville have haft virkning. Kommunen skal endvidere efter forslaget garantere for boligtagerens eventuelle forpligtelse over for boligselskabet til at bekoste istandsættelse ved fraflytning.

Den foreslåede kommunale anvisningsret gælder for alle almennyttige boligselskaber uanset organisationsformen, og særlige vedtægtsmæssige bestemmelser om udlejningen må altså respektere denne anvisningsret.

Til nr. 8

Som nævnt i de almindelige bemærkninger har Boligselskabernes Landsforening og Lejernes Landsorganisation på baggrund af et debatoplæg om beboerdemokrati i privat og almennyttigt byggeri fremsendt konklusionerne heraf til regering og folketing. Senere har problemerne for så vidt angår den almennyttige sektor været drøftet yderligere med Boligselskabernes Landsforening.

På denne baggrund foreslås beboernes repræsentation i de almennyttige selskabers bestyrelser forøget, således at beboerne som udgangspunkt vælger bestyrelsernes flertal. Endvidere foreslås de beboerdemokratiske organers (afdelingsbestyrelse og afdelingsmøde) beføjelser udvidet.

For så vidt angår de *almennyttige andelsboligsforeninger* foreslås de nuværende bestemmelser i boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 497 af 3. september 1982 om almennyttig boligvirksomhed om, at flertallet af bestyrelsens medlemmer skal vælges af foreningens øverste myndighed (dvs. medlemmerne), optaget i selve loven. Der tilsigtes således ingen ændringer af den nuværende ordning.

Vedrørende de *almennyttige garantiselskaber* foreslås, at beboerne – dvs. afdelingsbestyrelserne i fællesskab – skal kunne vælge bestyrelsernes fler-